

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/358/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612208559
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6612208559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa U. Q. B., narodeného XX. XX. XXXX, bytom XXX XX S. XX, N. č. XX, proti odporcovi Poľovnícke združenie Mládzo, Mládzo č. 49, 985 02 Breznička, právne zastúpenému JUDr. Alenou Kožiakovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, Adyho 2969/24, v konaní o určenie povinnosti prijať navrhovateľa za člena Poľovníckeho združenia Mládzo, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/65/2012-36 zo dňa 31. 08. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa voči odporcovi o určenie povinnosti odporcu prijať navrhovateľa za svojho člena, teda za člena Poľovníckeho združenia Mládzo. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odporcovi nie je možné uložiť povinnosť prijať navrhovateľa za člena Poľovníckeho združenia Mládzo, nakoľko takto formulovaný a uplatňovaný nárok navrhovateľa nemá oporu v zákone. Neprijatie navrhovateľa za člena Poľovníckeho združenia Mládzo, nie je možné považovať za porušenie jeho ústavných práv zakotvených v čl. 20 odsek 1 Ústavy SR, ani za porušenie zákonných práv zakotvených v § 123 Občianskeho zákonníka. Z jednotlivých ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len „Zákon o poľovníctve“) nevyplýva právny nárok navrhovateľa na prijatie za člena poľovníckeho združenia, ktoré má v nájme poľovný revír, v ktorom sú začlenené aj pozemky, ktorých podielovým spoluvlastníkom je aj navrhovateľ. Poukázal aj na stanovky Slovenského poľovníckeho zväzu, ako i Poľovníckeho združenia Mládzo, podľa ktorého členov do poľovníckeho združenia prijíma členská schôdza poľovníckeho združenia na základe písomnej žiadosti z radov čakateľov na členstvo v poľovníckom združení.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Nakoľko odvolanie formuloval len tým, že sa proti vyššie uvedenému rozsudku odvoláva, okresný súd ho uznesením vyzval, aby doplnil svoje odvolanie o náležitosti v zmysle § 205 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. Na základe tejto výzvy navrhovateľ uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. I napriek tomu, že navrhovateľ odvolanie nedoplnil v zmysle uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/65/2012 - 41 zo dňa 02. 10. 2012, odvolací súd konštatuje, že predmetné odvolanie spĺňa základné všeobecné náležitosti podania, nakoľko z uvedeného odvolania navrhovateľa je zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda (v celom rozsahu,

pokiaľ jeho návrh bol zamietnutý) a uviedol i to, v čom považuje postup súdu za nesprávny, keď uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu uvedeného odvolania je preto zrejmé, že odvolateľ sa domáha, aby jeho návrhu bolo vyhovené. Odvolací súd preto nepostupoval podľa § 218 ods. 1 písm. d) O. s. p., nakoľko tento postup považoval za príliš formalistický, a vyššie uvedené odvolanie navrhovateľa prejednal.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), odvolanie prejednal v medziach daných odvolaním v rozsahu určenom ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ust. § 219 ods. 1 O. s. p., vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k najzásadnejším argumentom uvádzaným navrhovateľmi v odvolaní, odvolací súd dodáva nasledovné :

Dňom 01. 09. 2009 nadobudol účinnosť Zákon o poľovníctve, okrem § 51 a čl. III., ktoré nadobúdajú účinnosť 01. 06. 2010 a okrem § 65 ods. 7, ktorý nadobúda účinnosť 01. 01. 2015. Zákon o poľovníctve nadväzuje na tradície poľovníckeho zákonodarstva a súčasne sa zameriava na zabezpečenie trvalo udržateľného, racionálneho, cieľavedomého obhospodarovania a využívania voľne žijúcej zveri ako obnoviteľného prírodného zdroja a súčasťou prírodných ekosystémov takým spôsobom, aby zostali v prírode zachované všetky druhy zveri v optimálnom množstve, kvalite a dobrom zdravotnom stave. Zákon je v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, vrátane dohôd s Európskym spoločenstvom, ako aj s právom Európskeho spoločenstva. Zákon aj z hľadiska systémovo právneho rešpektuje vzťah k Ústave SR, ale i k Občianskemu zákonníku a k zákonu č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Vzťah k Ústave SR je premietnutý najmä v ustanoveniach tvoriacich druhú, tretiu a deviatu časť zákona. V druhej a tretej časti zákona sa rešpektovanie Ústavy SR prejavuje v tom, že tento rešpektuje rovnosť práv vlastníkov poľovných pozemkov, ktorým patrí právo rozhodovať o podaní návrhu na uznanie poľovného revíru a o využití uznaného poľovného revíru. Táto rovnosť spočíva v tom, že každý vlastník bez ohľadu na výmeru vlastnených poľovných pozemkov môže rozhodovať o práve poľovníctva i jeho využití na základe navrhnutých mechanizmov, zohľadňujúcich jeho podiel na výmere poľovných pozemkov, uznaných, resp. uznaných za poľovný revír. Významný ústavnoprávny aspekt má aj riešenie poľovníckej samosprávy obsiahnuté v deviatej časti zákona. Tento ústavnoprávny aspekt spočíva najmä v možnosti zákonom vytvoriť Slovenskú poľovnícku komoru, ako samosprávnú organizáciu združujúcu všetky subjekty, ktoré vykonávajú právo poľovníctva vo vlastných alebo prenajatých poľovných revíroch, všetky subjekty, ktoré vznikli za týmto účelom a sprostredkovane alebo priamo aj všetky fyzické osoby, ktoré chcú túto činnosť prakticky vykonávať. Uvedené riešenie je v súlade s Ústavou SR i s Listinou základných práv a slobôd, nakoľko výkon práva poľovníctva si vyžaduje osobitný druh odbornej spôsobilosti javovo sa prejavujúci v tom, že ho môže vykonávať iba ten, kto splní podmienky pre vydanie poľovného lístku a v konečnom dôsledku i pre vydanie zbrojného preukazu. V slovenskom právnom poriadku je bežné, že existuje osobitná právna úprava, ktorá ukladá príslušnému okruhu odborne spôsobilých osôb, aby sa združovali v samosprávnej organizácii komorového typu, na ktorú sa zákonom prenáša časť výkonu štátnej správy. Vytvorenie Slovenskej poľovníckej komory je práve možnosťou, ktorá je umocnená tým, že ide o inštitucionálne zakotvenie činnosti, ktorá má výrazný verejnoprávny a bezpečnostný rozmer, pretože až na výnimky sa vykonáva s použitím zbrane. Verejnoprávny rozmer tejto činnosti je ešte zvýraznený tým, že ide o činnosť, ktorá má alebo môže mať za následok zásah do prírodného prostredia ako národného bohatstva štátu. Tieto skutočnosti si vyžadujú, aby bola táto činnosť usmerňovaná a regulovaná nielen jednotnou legislatívou, jednotným

výkonom štátnej správy ale aj jednotnou poľovníckou samosprávou, pretože iba táto bude disponovať dostatočným potenciálom pre zachovanie poľovníckej disciplíny u všetkých subjektov vykonávajúcich právo poľovníctva, a to nielen sankčným systémom, ale aj prevenčnými opatreniami.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že Zákon o poľovníctve za súčasného platného znenia už neodkazuje priamo na prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení, tak ako to upravoval § 14 ods. 4 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov, ktorý zákon bol zrušený vyššie uvedeným Zákonom o poľovníctve, konkrétne jeho ust. § 83. Odvolací súd uznáva, že až do nadobudnutia účinnosti Zákona o poľovníctve, teda až do 01. 09. 2009 bolo v Zákone o poľovníctve č. 23/1962 Zb. upravené prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení. Zákon č. 23/1962 Zb., okrem založenia uvedeného prednostného práva v zmysle § 14 ods. 4 právnu úpravu realizácie práva na členstvo v poľovníckom združení neobsahoval, a toto ponechával na úpravu zákona o združovaní občanov. V zmysle novej právnej úpravy Zákona o poľovníctve s účinnosťou od 01. 09. 2009 však došlo i k novele Zákona o združovaní, keď podľa účinnej právnej úpravy sa tento zákon (zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) nevzťahuje na výkon práva poľovníctva. Ústavnokonformný výklad Zákona o poľovníctve za súčasnej právnej úpravy je obsiahnutý najmä v § 5 tohto zákona, podľa ktorého vlastníci poľovních pozemkov začlenených do poľovného revíru rozhodujú na zhromaždení vlastníkov poľovních pozemkov. Rokovanie zhromaždenia vlastníkov môže zvolať jedna tretina vlastníkov poľovních pozemkov, počítaná podľa výmery pozemkov začlenených do poľovného revíru. Zhromaždenie vlastníkov môžu zvolať vlastníci poľovních pozemkov alebo ich splnomocnení zástupcovia aj verejnou vyhláškou, ktorá musí byť vyvesená v každej obci, v katastrálnom území ktorej sa má vytvoriť spoločný poľovný revír, ako aj na vývesnej tabuli obvodného lesného úradu. Zhromaždenie vlastníkov rozhoduje o spôsobe a podmienkach využitia a výkonu práva poľovníctva dvojtretinovou väčšinou počítanou podľa výmery poľovních pozemkov. Prijaté rozhodnutie sa zverejňuje formou uznesenia, ktoré musí mať podobu notárskej zápisnice, a ktoré sa doručuje obvodnému lesnému úradu a všetkým vlastníkom vlastníacim alebo zastupujúcim viac ako 1 ha poľovních pozemkov. Na zhromaždení vlastníkov majú jednotliví vlastníci poľovních pozemkov 1 hlas na každý 1 ha vlastnených poľovních pozemkov. Zástupcovia vlastníkov poľovních pozemkov majú na zhromaždení vlastníkov toľko hlasov, koľko zodpovedá súčtu výmery poľovních pozemkov vlastníkov, ktorých zastupujú.

Pokiaľ ide o užívanie poľovného revíru, resp. jeho využitie, uvedené je upravené v ust. § 11 ods. 1 až 3 Zákona o poľovníctve, podľa ktorého o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len "užívanie poľovného revíru") rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru práve postupom podľa vyššie uvedeného § 5. Vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru. Poľovný revír nemožno rozdeliť na časti na účel ich samostatného užívania. K uvedenému odvolací súd poznamenáva, že práve na základe zhromaždenia vlastníkov poľovních pozemkov, ktorých podielovým spoluvlastníkom bol i právny predchodca navrhovateľa Q.. M.. Y. S., J.., došlo Uznesením č. 2 tohto zhromaždenia k schváleniu žiadosti o postúpenie užívania Poľovného revíru Mládzo Poľovníckemu združeniu Mládzo so sídlom Mládzo 49, Breznička. Nikto nebol proti, ani sa nikto nezdržal hlasovania s tým, že na tomto zhromaždení B. R., t. č. štatutárny zástupca odporcu, zastupoval aj právneho predchodcu navrhovateľa, ako vlastníka poľovních pozemkov v k. ú. Mládzo na základe splnomocnenia z 11. 06. 2010. V zmysle § 13 ods. 4 Zákona o poľovníctve, ak v poľovnom revíri, v ktorom je uzatvorená zmluva, došlo k zmene vlastníckeho práva k poľovným pozemkom, preberá nový vlastník práva a záväzky doterajšieho vlastníka vyplývajúce zo zmluvy, teda práve navrhovateľ prebral práva, ale i záväzky jeho právneho predchodcu, vyplývajúce z Uznesenia č. 2 zhromaždenia vlastníkov poľovních pozemkov, ktorými bola žiadosť o postúpenie užívania Poľovného revíru Mládzo na Poľovnícke združenie Mládzo schválená. Tento postup plne rešpektoval ust. § 5 Zákona o poľovníctve. Keďže poľovný revír je tvorený pozemkami viacerých vlastníkov a spoluvlastníkov, je nutné poľovný revír považovať za spoločnú vec podľa § 139 Občianskeho zákonníka. Je nesporné, že nadpolovičná väčšina vlastníkov v zmysle § 139 Občianskeho zákonníka rozhodla, a preto takéto rozhodnutie je potrebné rešpektovať. Navrhovateľ i napriek tomu, že predmetnú zmluvu neuzatvoril, vstúpil do práv a záväzkov z tejto zmluvy, vyplývajúcich na základe súhlasu jeho právneho predchodcu, a je preto povinný strpieť, že na poľovních pozemkoch v jeho podielovom spoluvlastníctve, vykonáva právo poľovníctva odporca. Pokiaľ vlastník poľovních pozemkov (navrhovateľ) chce právo poľovníctva

vykonávať sám, musí to byť v súlade s ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj samotným Zákonom o poľovníctve.

K samotnému členstvu v Poľovnom združení Mládzo odvolací súd opätovne tak, ako to učinil i súd prvého stupňa, poukazuje na Stanovy Poľovníckeho združenia Mládzo, ktoré sú prijaté na základe Zákona o poľovníctve a v súlade so stanovami Slovenského poľovníckeho zväzu a Slovenskej poľovníckej komory. Členov do Poľovníckeho združenia Mládzo prijíma členská schôdza Poľovníckeho združenia Mládzo na základe písomnej žiadosti z radov čakateľov na členstvo v poľovníckom združení. Prijímanie a postavenie čakateľov na členstvo v poľovníckom združení upravuje čl. 7 organizačného a rokovacieho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu. Pred prijatím za člena poľovníckeho združenia je čakateľská lehota 1 rok. Súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov poľovníckeho združenia je potrebný na platnosť rozhodnutia o prijímaní členov poľovníckeho združenia a v odvolacom konaní o vylučovaní členov poľovníckeho združenia. Poľovnícke združenie ako organizačná zložka Slovenského poľovníckeho zväzu je prostredníctvom Slovenského poľovníckeho zväzu aj členom Slovenskej poľovníckej komory. Poľovnícke združenie má vlastnú právnu subjektivitu a koná vo svojom mene. V zmysle stanov Slovenského poľovníckeho zväzu zo dňa 07. 11. 2009 je upravené, že členom Slovenského poľovníckeho zväzu môžu byť občania Slovenskej republiky a fyzické osoby s trvalým alebo dlhodobým pobytom na území Slovenskej republiky. Členov prijíma na základe písomnej žiadosti predstavenstvo okresnej alebo regionálnej organizácie Slovenského poľovníckeho zväzu, v obvode ktorého má žiadateľ bydlisko. Odmietnutie prijatia za člena musí predstavenstvo okresnej alebo regionálnej organizácie Slovenského poľovníckeho zväzu žiadateľovi zdôvodniť a oznámiť doporučeným listom do 30 dní od vynesenia rozhodnutia. Odmietnutí žiadatelia majú právo požiadať o preskúmanie príslušnú okresnú radu Slovenského poľovníckeho zväzu, ktorá rozhodne s konečnou platnosťou na najbližšom zasadnutí. Okresné alebo regionálne organizácie Slovenského poľnohospodárskeho zväzu môžu prijímať vlastné stanovy, ktoré zohľadňujú miestne podmienky, avšak nesmú byť v rozpore so stanovami Slovenského poľovníckeho zväzu. (vid' aj Stanovy Slovenskej poľovníckej komory z 11.02.2010).

Na záver odvolací súd poukazuje na to, že Zákon o poľovníctve je právnou normou verejného práva. Ako predpis verejného práva zvyhodňuje poľovnícke spoločenstvá na úkor vlastníkov poľovních pozemkov a v samej podstate sa teda jedná o obmedzenie vlastníctva zákonom. Práve za účelom odstránenia tejto nerovnováhy zákonodarca rešpektovanie Ústavy SR zakomponoval tým, že Zákon o poľovníctve rešpektuje rovnosť práv vlastníkov poľovních pozemkov, ktorým patrí právo rozhodovať o podaní návrhu na uznaní poľovného revíru a o využití uznaného poľovného revíru. Táto rovnosť spočíva v tom, že každý vlastník bez ohľadu na výmeru vlastnených poľovních pozemkov môže rozhodovať o práve poľovníctva i jeho využití na základe navrhnutých mechanizmov, zohľadňujúcich jeho podiel na výmere poľovních pozemkov uznávaných, resp. uznaných za poľovný revír. Ak teda navrhovateľ nesúhlasil s postupom poľovníckeho združenia, resp. so záverom a rozhodnutím členskej schôdzy Poľovníckeho združenia Mládzo, mal sa domáhať preskúmania zákonnosti a správnosti tohto rozhodnutia. Navrhovateľ i sám v písomne podanom návrhu uvádza, že rozhodnutie Poľovníckeho združenia Mládzo bolo protizákonné a protiústavné, keď jeho žiadosť o prijatie do poľovníckeho združenia odmietli, uvedené rozhodnutia i k návrhu pripojil a uviedol, že nesúhlasil s dôvodom neschválenia jeho členstva. Práve v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, ale i orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú rozhodnutia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Práve podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide teda o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala sa súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide. Zákon teda poskytuje navrhovateľovi ochranu iným spôsobom, než aký použil v tomto konaní, a to prostriedkami uvádzanými v druhej hlave, piatej časti O. s. p..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto prvostupňový súd dospel k správneému záveru, že odporcovi nie je možné uložiť povinnosť prijať navrhovateľa za člena Poľovníckeho združenia Mládzo, nakoľko takto formulovaný a uplatňovaný nárok nemá oporu v zákone.

Vzhľadom na tieto dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa, odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 151 ods. 1, vety prvej O. s. p., podľa ktorej o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania nepodal ani jeden z účastníkov, preto o nich odvolací súd nerozhodoval.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.